

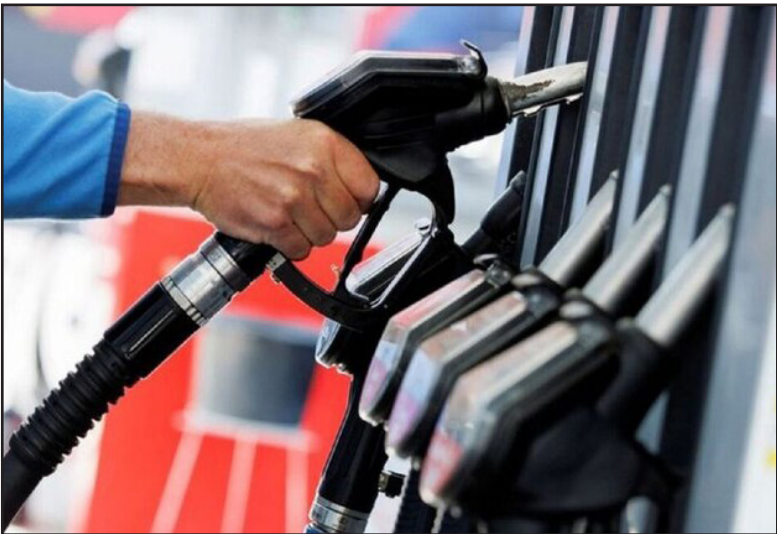

چرا اجرای مولدسازی اموال دولتی با تاخیر پیش می رود؟

طرح مولدسازی اموال و دارایی‌های دولت که با پیشنهاد قوای سه‌گانه پیش مطرح شد، با چالش‌های متعددی مواجه شده است. این طرح که هدف آن فروش اموال مازاد دولتی برای تأمین منابع درآمدی بود، به دلیل مقاومت دستگاهها در برابر اجرا به نتایج مطلوب نرسید. این طرح با موافقت رهبری و پیشنهاد قوای سه‌گانه به تصویب رسید و کمیته‌ای هفت نفره مأموریت یافت تا این اموال را به فروش برساند. با این حال، اجرای این طرح با مقاومت شدید از سوی ارگان‌ها و سازمان‌های دولتی مواجه شد. یکی از دلایل اصلی این مقاومت، اهمیت املاک و زمین‌ها به عنوان دارایی‌های کلیدی ارگان‌ها و سازمان‌ها است. این دارایی‌ها نه تنها به عنوان منابع مالی بلکه به عنوان ابزار قدرت و نفوذ نیز محسوب می‌شوند. به همین دلیل، بسیاری از سازمان‌ها تمایلی به واگذاری این اموال ندارند.

نفث و انرژی

طرح بنزین به هر نفر، زمینه‌ساز حل ناترازی و ایجاد اقتصاد بهینه‌سازی

شخص باشد، نه به نام خودرو. دغدغه دولت و با این حال، افزایش بی‌رویه مصرف داخلی و مدیریت نادرست منابع، ایران را از یک صادرکننده به واردکننده بنزین تبدیل کرده است. در حال حاضر، طبق قانون بودجه سال جاری، کشور مجبور است حدود سه میلیارد دلار برای واردات بنزین هزینه کند. این تغییر وضعیت رنگ خطرناک برای اقتصاد انرژی کشور به شمار می‌رود و نشان‌دهنده نیاز فوری به بازنگری در سیاست‌های مصرف و توزیع سوخت است. در آخرین اظهار نظرها، شهرام دبیری، معاون پارلمانی رئیس‌جمهور روز چهارشنبه در حاشیه حیاط دولت گفت: مهم‌ترین موضوع برای ما، هدفمند کردن پاراتانه‌ها است، برای مثال در بحث انرژی کارت سوخت را به خودرو می‌دهند و کسی ممکن است ۶۰۰ خودرو داشته باشد، این عادلانه نیست و باید اصلاح شود. وی افزود: اگر قرار است کارت سوخت داده شود، به همه مردم داده شود و به نام

صنعت و تجارت

کشورمان ۲۰ توافقنامه تجارت ترجیحی و آزاد با کشورهای مختلف دارد که یکی از آن‌ها امضای توافقنامه تجارت آزاد چندجانبه کشورمان با اعضای اتحادیه اقتصادی اوراسیاست. این توافقنامه دی ماه سال گذشته به امضای وزیر صنعت کشورمان و پنج کشور عضو این اتحادیه رسید. ساز و کار اجرایی این توافقنامه بدین گونه است که دو ماه بعد از تصویب این قانون در مجلس اعضا برای ابلاغ و اجرایی شدن به دستگاه‌های تخصصی در ساختار سیاسی کشورها رجاع می‌شود.

توافقنامه تجارت آزاد ایران و اوراسیا در ۶۰ دور مذاکره طی پنج سال انجام شده است و ۸۷ درصد از کد تعرفه‌های تجاری ایران و اوراسیا صفر می‌شود.

این توافقنامه به صورت تجارت ترجیحی میان ایران و کشورهای روسیه، قزاقستان، ارمنستان، بلاروس، قرقیزستان و تاجیکستان، برای تسهیل تجارت و کاهش موانع تعرفه‌ای و غیرتعرفه‌ای به امضا رسید و تأثیرات مثبتی بر گسترش روابط تجاری این کشورها با ایران دارد.

در شرایطی که ایران با چالش‌های ناشی از تحریم‌های ظالمانه مواجه است، این همکاری‌ها به ابزاری مؤثر برای کاهش اثرات تحریم‌ها و حفظ ارتباطات تجاری با کشورهای غیرغربی تبدیل شده است.

رشد تجارت ایران با اوراسیا

در سال‌های اخیر، ایران توانسته است با افزایش صادرات محصولات نفتی خود به کشورهای اوراسیا، سهم خود در این بازارها را به‌طور قابل توجهی افزایش دهد.

صادرات ایران از این منطقه شامل محصولات کشاورزی مانند میوه، خشکبار، خرما و کشمش، میله‌های آهنی و فولاد، پیرخی محصولات پتروشیمی، فرآورده‌های نفتی و معدن بوده است. در مقابل، واردات ایران از کشورهای اوراسیا عمدتاً شامل ماشین‌آلات، غلات، لوازم خانگی، و مواد اولیه صنعتی می‌شود.

افزایش ۳۵ درصدی صادرات به اوراسیا

داده‌های اعلام شده از روند تجارت ایران با

کار آفرینی و اشتغال

حقوق کارگران تنها ۲۰درصد نیازها را پوشش می دهد

بازرس مجمع عالی نمایندگان کارگران گفت: بررسی‌های میدانی نشان می‌دهد حقوق ماهیانه یک کارگر صرفاً می‌تواند ۲۰ درصد نیازهای ایده‌آل یک خانواده را برای زندگی پوشش دهد؛ اما با حذف نیازهای ایده‌آل و تغییر این شاخص به زنده ماندن، این سهم به ۴۰درصد می‌رسد. حمیدرضا اسام قلی تبار، بازرس مجمع عالی نمایندگان کارگران در گفت‌وگویی، درباره مسائل کارگران در دستمزد گفت: جامعه کارگری کشورمان بعنوان قشر عظیمی از جمعیت کشور، این روزها حال و روز خوبی را تجربه نمیکند، سونامی‌های سهمگین تومی چند ساله اخیر که بر اثر تصمیم‌گیری‌های غلط برخی مسئولین فاقد کارایی دولتی بوقوع پیوسته کمر اقتصاد کارگران و خانواده‌های آنان را در هم شکسته است؛ عدم حمایت دولت از این قشر در چنین روزهایی که گرانی، فقر، بیماری‌های روحی و روانی و ناهنجاری‌های اجتماعی و دهها گرفتاری دیگر گریبان این افراد را گرفته است، شرایطی را فراهم نموده که کارگران بطور کامل از کم شدن ترکش‌های سهمگین اقتصادی و معیشتی احساس ناامیدی کنند. بازرس مجمع عالی نمایندگان کارگران افزود: بررسی‌های میدانی نشان می‌دهد حقوق ماهیانه یک کارگر صرفاً می‌تواند ۲۰ درصد نیازهای ایده‌آل یک خانواده را برای زندگی پوشش دهد؛ اما با حذف نیازهای ایده‌آل زندگی و تغییر این شاخص به زنده ماندن، حقوق کارگری می‌تواند به ۴۰درصد سید معیشت وی برسد؛ بنابراین در حالت خوشبینانه و با فرض افسانه بودن چالش‌های موجود فضای کسب و کار و تولید، کارفرمایان حقوق کارگران خود را به موقع پرداخت نمایند، وجه دریافتی فوق با توجه به تورم میدانی، کمتر از نصف نیازشان را برای زنده ماندن پوشش خواهد داد. امام قلی تبار گفت: سوال اینجاست که کارگران با توجه به خواب بودن مسئولین برای جبران مابقی نیازهای معیشتی خود ولو زنده ماندن چه تدابیری داشته اند؟ دست و پا کردن شغل دوم، حذف درصد زیادی از اقلام سبد خوراکی‌ها و رضایت دادن به مواد غذایی حداقلی، حذف کامل تفریحات، مسافرت‌ها و مهمانی‌ها، عدم تمایل به ازدواج فرزندان خود به دلیل هزینه‌های سنگین، حذف نیازهایی همچون خرید مسکن و لوازم خانگی و خودرو، قرار کردن از انجام هزینه های درمانی خود و خانواده و این اواخر دریافت تسهیلات جهت جبران عقب ماندگی مزدی گذشته و در حقیقت پیش خور کردن حقوق سال های آینده از آن جمله بوده است که اگر این فرایند ادامه یابد در آینده وضعیت بدتر خواهد شد؛ لازم به توضیح است که تدابیر یاد شده در بلندمدت تأثیرات منفی را متوجه کارگر و خانواده های آنان خواهد نمود که در حال حاضر به راحتی در اجتماع قابل رؤیت است. وی اظهار داشت: شرایطی این چنینی که برای قشری تأثیرگذار در انقلاب ، جنگ ، سازندگی و غیره رخ داده است هرگز قابل فهم نبوده و نیست؛ بنابراین رها کردن این قشر توسط مسئولین پردعا چیزی جز توهین به این قشر معنا نمی‌شود؛ حال اینکه چرا برخی مسئولان کم‌کار چه در دولت و چه در مجلس در تأمین نیازهای حداقلی اقشار آسیب پذیر جامعه و برای برون رفت از مشکلات این قشر خود را بخواب زده اند، نشان دهنده این مطلب است که اگرچه با نقاب پیگیری مطالبات محرومین بر مسند مسئولیت تکیه اند، اما کارگران با شرایط موجود به یقین رسیده اند که تصمیم گیران برای این قشر نه محرومیت را درک کرده اند و نه ارزشی برای کارگران و خانواده های آنان قائل هستند؛ اگر غیر این بود وضعیت این قشر به اینجا ختم نمی‌شد، تاحدی که نمایندگان کارگران در سطح ملی با همه تلاش ها و پیگیری های خود از بی مسئولیتی و بی کفایتی مسئولین مربوطه شرمند این قشر هستند.

بانک وارز

هماهنگی وزارت اقتصاد و بانک مرکزی برای کاهش فاصله ۲ نرخ ارز

بانک مرکزی و وزارت اقتصاد در رویکردی مشترک، سیاست کاهش فاصله نرخ ارز نیمایی و بازار آزاد را دنبال می‌کنند. این سیاست هم اکنون در حال اجرا بوده و برخی کارشناسان آن را اقدامی مثبت می‌دانند و برخی نسبت به پیامدهای منفی آن هشدار می‌دهند. دولت چهاردهم با اعلام برنامه‌هایی برای کاهش فاصله نرخ ارز نیمایی و بازار آزاد، تلاش دارد ثبات بیشتری به اقتصاد کشور ببخشد. این اقدام، که از یک سو توسط وزارت اقتصاد به شکل کاهش یکباره پیشنهاد شده و از سوی دیگر توسط بانک مرکزی به صورت تدریجی پیگیری می‌شود، تأثیرات مختلفی بر تورم و بازارهای مالی خواهد داشت. وزارت اقتصاد معتقد است که کاهش یکباره این فاصله می‌تواند پیام روشنی برای تثبیت بازار ارسال کند، اما بانک مرکزی تأکید دارد که کاهش تدریجی، از بروز شوک‌های ناگهانی و ایجاد حباب‌های قیمتی جلوگیری می‌کند. این دو رویکرد، هرچند هدفی مشابه دارند، در روش اجرا متفاوت هستند. ۹۰ مجلس، این سیاست در صورت اجرای دقیق می‌تواند به تقویت بازار ارز و کاهش نوسانات کمک کند، اما نیازمند تدبیر و مراقبت است تا از ایجاد تورم بیشتر جلوگیری شود. آثار مثبت: هم‌گرایی نرخ‌ها می‌تواند از ایجاد انگیزه برای قاچاق ارز جلوگیری کرده و شفافیت بیشتری در بازار ایجاد کند. سرمایه‌گذاران به دلیل کاهش ریسک ارزی اطمینان بیشتری برای فعالیت خواهند داشت. آثار منفی احتمالی: در صورت نبود منابع کافی ارزی، اجرای سریع این سیاست می‌تواند منجر به افزایش تقاضا در بازار آزاد و در نتیجه افزایش نرخ ارز شود. ممکن است فشار تورمی بیشتری به دلیل تطابق نرخ‌ها بر اقتصاد وارد شود. عبدالناصر همتی، وزیر فعلی اقتصاد و رئیس کل سابق بانک مرکزی معتقد است که کاهش فاصله نرخ‌ها باید به شکلی باشد که به تعادل بازار کمک کند، اما از دستکاری شدید نرخ‌ها بدون پشتوانه منابع جلوگیری شود. وی تأکید دارد که این اقدام نباید به افزایش نوسانات منجر شود. برخی دیگر از کارشناسان نیز هشدار داده‌اند که اجرای عجله‌انه این سیاست می‌تواند تورم را افزایش داده و هزینه‌های تولید را بالا ببرد. کاهش فاصله نرخ ارز نیما و بازار آزاد، هرچند گامی مثبت در راستای تثبیت اقتصادی محسوب می‌شود، نیازمند سیاست‌گذاری‌های دقیق، هماهنگی بین نهادهای اقتصادی و مدیریت منابع ارزی است. انتخاب روش مناسب، بین کاهش تدریجی یا سریع، نقش کلیدی در موفقیت یا شکست این طرح خواهد داشت. رانت‌زدایی و شفافیت بازار: کارشناسان اقتصادی معتقدند که کاهش فاصله میان نرخ ارز نیمایی و آزاد می‌تواند به کاهش رانت در بازار کمک کند. مهدی ساسانی، تحلیلگر بازار سرمایه، اشاره کرده است که چندین‌بار بودن ارز نه تنها باعث ایجاد فرصت‌های رانت‌جویانه می‌شود، بلکه به‌طور کلی به نفع اقتصاد شفاف و رقابتی نیست. او تأکید می‌کند که کاهش این فاصله به ثبات بازار و شفافیت کمک می‌کند. اثرات ضدتورمی مشروط: برخی کارشناسان از جمله فعالان بازارهای ارزی بر این باورند که کاهش فاصله نرخ ارز اگر با مدیریت درست عرضه و تقاضا همراه شود، می‌تواند اثرات ضدتورمی داشته باشد. با این حال، در صورت کاهش شتابزده و بدون آماده‌سازی بازار، ممکن است شوک‌های تورمی کوتاه‌مدت ایجاد شود. این فاصله تأکید دارند، کارشناسانی همچون علی دینی ترکمانی معتقدند که روش تدریجی می‌تواند پایدارتر باشد. او اشاره می‌کند که در صورت کاهش یکباره، ممکن است نوسانات در بازار آزاد شدت یابد و اثرات منفی برجای بگذارد.

شد. این رویکرد جدید نه تنها عدالت در توزیع پاراتنه سوخت را بهبود می‌بخشد، بلکه این امکان را فراهم می‌کند که همه افراد جامعه، چه صاحب خودرو باشند و چه نباشند، از این پاراتنه بهره‌مند شوند و به‌طور مستقیم در مدیریت مصرف سوخت نقش داشته باشند. وی ادامه می‌دهد: یکی از مشکلات عمده در ساختار فعلی مصرف سوخت، بی‌رویه بودن مصرف است که هم به محیط زیست آسیب می‌رساند و هم فشار قابل توجهی به اقتصاد کشور وارد می‌کند. در این شرایط، طرح «بنزین به نفر» می‌تواند تغییرات مثبتی به وجود آورد. وقتی همه افراد سهمیه سوخت خود را دریافت کنند، می‌توانند با مدیریت صحیح مصرف، از مازاد سهمیه خود بهره‌مند شوند. این بدین معناست که افرادی که کمتر از سهمیه خود مصرف می‌کنند، می‌توانند مازاد بنزین خود را به فروش برسانند یا ذخیره کنند. این اقدام نه تنها انگیزه‌ای برای کاهش مصرف بی‌رویه بنزین ایجاد می‌کند، بلکه افراد را تشویق می‌کند تا به روش‌های حمل‌ونقل جایگزین مانند وسایل نقلیه عمومی، دوچرخه‌سواری و استفاده از سوخت‌های جایگزین مانند سئان‌جی روی آورند. سجاد اعیانی، خاطرنشان می‌کند: ایران دارای یکی از بزرگ‌ترین منابع گاز طبیعی جهان است و توسعه زیرساخت‌های لازم برای استفاده بیشتر از منابع گازی مانند سئان‌جی می‌تواند به کاهش وابستگی به بنزین کمک کرده و از واردات آن جلوگیری کند. در سال‌های گذشته، ایران به عنوان صادرکننده بنزین شناخته می‌شد، اما به دلیل افزایش مصرف داخلی و کاهش ظرفیت تولید روزانه ۱۱۵ میلیون لیتر بنزین در کشور است. این وضعیت لزوم مدیریت بهتر منابع سوختی و کنترل مصرف را بیش از پیش آشکار می‌کند. طرح «بنزین به نفر» می‌تواند در این زمینه نقشی کلیدی ایفا کند.

برای کاهش مشکلات حمل‌ونقل در شرایط تحریم عمل می‌کنند. ایران از طریق ایجاد مشوق‌های صادراتی و تسهیل فرآیندهای تولید داخلی، سعی کرده است وابستگی خود به واردات از کشورهای تحریمی را کاهش دهد. از جمله این اقدامات، حمایت از تولیدکنندگان داخلی و سرمایه‌گذاری در صنایع ابروردی برای کاهش نیاز به واردات و جایگزینی کالاهای خارجی بوده است. در این راستا، همکاری با کشورهای اوراسیا در زمینه تأمین مواد اولیه، فناوری‌های پیشرفته و تولید مشترک، می‌تواند به تقویت اقتصاد داخلی ایران کمک کند. همکاری‌های علمی و فنی با کشورهای اوراسیا یکی دیگر از راهکارهایی است که ایران برای کاهش اثرات تحریم‌ها در نظر گرفته است. از طریق همکاری‌های فناورانه در حوزه‌های مختلفی چون فناوری اطلاعات، انرژی‌های تجدیدپذیر، و نانو فناوری، ایران می‌تواند سطح فناوری خود را ارتقا داده و وابستگی به فناوری‌های غربی را کاهش دهد. همچنین، این نوع همکاری‌ها زمینه‌ساز ایجاد بازارهای جدید و توسعه صنایع بومی است. تأثیرات اقتصادی و سیاسی همکاری‌ها با اوراسیا تجارت ایران با کشورهای اوراسیا علاوه بر اثرات مثبت اقتصادی، ابعاد سیاسی نیز دارد. ایران با تقویت روابط اقتصادی خود با کشورهای اوراسیا، توانمند می‌شود تا چالش‌های ناشی از تحریم‌ها را به‌طور مؤثر مدیریت کند. مشکلاتی از بابت رقابت ایجاد کند زیرا بسیاری از تولیدکنندگان داخلی هنوز آماده تجارت آزاد با دیگر کشورها نشده‌اند. با وجود اینکه در این موافقت نامه تجارت آزاد بندی نیز برای حمایت از تولیدات داخلی در شرایط اضطراری در نظر گرفته می‌شود اما باید تأکید داشت که این بند تنها در شرایط اضطراری اجرا خواهد شد.

تجارت آزاد ایران و اوراسیا؛ ابزار موثر مقابله با تحریم

اجرای تجارت آزاد ایران با کشورهای اوراسیا که منجر به صفر شدن ۸۷ درصد کد تعرفه های تجاری می‌شود، ابزاری مؤثر در مقابله با تحریم‌هاست اما از سوی دیگر نگرانی هایی نسبت به ضربه خوردن تولید داخل از واردات بی رویه وجود دارد.

سیاست‌های مالی جهانی است. برای مقابله با این موضوع، ایران و کشورهای اوراسیا اقدام به توافقات ارزی دو یا چندجانبه کرده‌اند. در این چارچوب، تبادلات مالی به جای دلار یا استفاده از ارزهای ملی هر کشور انجام می‌شود. برای مثال، ریال ایران با روبل روسیه با تنگه قزاقستان مبادله می‌شود که این اقدام باعث کاهش وابستگی به سیستم‌های مالی تحت سلطه غربی و تسهیل تجارت می‌شود.

توسعه روابط حمل‌ونقل و لجستیک یکی دیگر از راهکارهای ایران برای کاهش اثرات تحریم‌ها، تقویت زیرساخت‌های حمل‌ونقل و لجستیک است. مسیرهای ترانزیتی و کریدورهای حمل‌ونقل به ویژه از طریق کریدور شمال جنوب، کشورهای اوراسیا را به ایران متصل می‌کند، به تسهیل تجارت و کاهش هزینه‌های لجستیکی کمک کرده است.

از طرفی، پایانه‌های ریلی و جاده‌ای در ایران و کشورهای اوراسیا به عنوان یک عامل کلیدی

کاریکاتور / قهر مردم با بازار خودرو!

اقتصاد کلان

گرانی یکباره بجای پلکانی!

انرژی اشاره کرد و گفت: بدون اعمال تعرفه‌های بازدارنده، نمی‌توان به کاهش مصرف دست یافت. این امر در شرایط فعلی که منابع انرژی تحت فشار زیادی قرار دارند، ضرورت بیشتری پیدا کرده است. تعرفه‌گذاری پلکانی نه‌تنها به برق، بلکه در سایر منابع مانند آب و گاز نیز می‌تواند مؤثر باشد. این نماینده مجلس شورای اسلامی همچنین درباره انتقاداتی که به تعرفه‌های جدید وارد شده است، گفت: مجلس تلاش می‌کند در جلسات علنی، رویکردهای عادلانه‌تری برای مدیریت

حامد یزدیان، نماینده اسفهان در مجلس شورای اسلامی، در خصوص افزایش تعرفه برق خانگی در بودجه ۱۴۰۴ به صورت یکسان برای تمامی اقشار اعلام کرد و ضعیف و غنی اظهار داشت: اعمال افزایش ۳۸ درصدی تعرفه برق برای تمامی مشترکان، بدون توجه به الگوی مصرف، می‌تواند فشار سنگینی بر خانواده‌های کم‌درآمد وارد کند. این نوع تعرفه‌گذاری به‌ویژه در شرایط تورمی، ناعادلانه است و با اصول عدالت اجتماعی مغایرت دارد. وی ادامه داد: در سال گذشته، اجرای تعرفه‌گذاری پلکانی تأثیرات مثبتی در مدیریت مصرف برق داشت. مصرف‌کنندگان کم‌مصرف نه‌تنها هزینه‌ای پرداخت نمی‌کردند، بلکه در برخی موارد از پاراتنه‌های اضافی بهره‌مند می‌شدند. اما اکنون افزایش یکسان تعرفه‌ها نارضایتی‌هایی را به همراه داشته است و باید در تصمیم‌گیری‌ها تجدینظر شود. یزدیان با اشاره به ناترازی‌های موجود در صنعت برق، بر لزوم مدیریت هوشمندانه مصرف تأکید کرد و گفت: تعرفه‌گذاری پلکانی ابزاری مؤثر برای کاهش مصرف و جلوگیری از هدررفت انرژی است. مشترکان پرمصرف باید تعرفه‌های بالاتری پرداخت کنند تا ضمن جبران هزینه‌ها، انگیزه‌ای برای کاهش مصرف پیدا کنند. در مقابل، کم‌مصرف‌ها باید با حداقل هزینه یا حتی رایگان از خدمات بهره‌مند شوند. یزدیان به نقش این سیاست در بهبود پایداری